

Formanden har ordet november 2017

Dommere ønsker den bedst mulige kampafvikling – og også at have størst mulig tillid mellem dommere, trænere og spillere. Men tænk dig nu om, for det, der kunne være en god ide med positive intentioner kan ende som en rigtig dårlig oplevelse! Sådan gik det en dommer i en triokamp, da han før kampen ønskede at sikre en godt klima i kampen.

På alle niveauer er dommerne udfordret i balancen mellem at være kendt, at være positiv fleksibel, at deltage i snakke med spillere og ledere og være den leder, der respekteres og accepteres i alle situationer før, under og efter kampen. Der er ingen facitliste – kun at tænke sig godt om!

Der var lagt op til en spændende og meget vigtigt kamp for at undgå nedrykning i den lokale serie. Med det ønske at få en god og fair kamp siger dommeren inden kampen til de 2 hold, at de skal undlade protester og tilråb under kampen – og spille en fair kamp. Og er der så noget, kan i komme til mig efter kampen.

Der er ingen tvivl om de gode intentioner hos dommeren, men tjener det reelt noget formål? Dommerens rolle er kendt – og spillerne kender både krav og konsekvens i fodboldloven. Og kan man forvente, at denne instruktion vil ændre på spillernes adfærd, hvis der bliver intensitetsskabende situationer i kampen?

Kampen forløb helt normalt – med normale tilråb og episoder. Efter kampen benyttede en spiller fra det vindende hold dog sin "tildelte ret" til at henvende sig til dommeren efter kampen, fordi han var utilfreds og ønskede en advarsel mere tildelt midt i kampen. Henvendelsen resulterede i en meningsudveksling og diskussion på banens midte. Dommertrioen blev kaldt mindre pæne ting og dommeren viste rødt kort.

I den efterfølgende disciplinære afgørelse reduceres spillerens straf med den begrundelse, at dommeren havde meddelt spillerne, at de var velkomne efter kampen.

Moralen i ovennævnte sag er enkel. Fodboldloven og turneringsreglementet angiver de samlede rammer, hvorunder fodboldkampe skal afvikles. At begynde med- uanset hvor positiv hensigten er – at lave "egne retningslinjer og aftaler" virker ikke – eller endnu værre, det kan direkte misbruges. At være ekstra venlig, at indgå særlige aftaler om adfærd og at vise særlig imødekommenhed er jo et meget positivt ønske, men det skal balanceres med dels rollen som dommer, dels forståelsen af, at resultat og dommerens beslutninger under og efter kampen betyder rigtig meget hos spillere og ledere, og forståeligt nok fylder de i situationerne ofte mere end en hurtig ordveksling inden kampen.

At finde den rigtige lederstil som dommer er en udfordring – og det er bestemt værd at tænke over det. Spillere, trænere og ledere kender os som dommere, også når vi mødes i den lokale brugs. Vi ser måske os selv og dommergerningen som en rolle under kampen, men vi skal huske, at vi altid skal balancere det forhold, at vi er kendte, at vi kan og skal træffe vigtige afgørelser, der kan afgøre kampe, og at vi lokalt mødes med spillere og ledere andre steder end på banerne. Vi skal ikke lægge distance eller optræde som myndighedspersoner i de situationer, men vi skal have en adfærd, der altid indgyder normal respekt – og sikrer accept af vores rolle som kampens uafhængige leder, når vi skal dømme.

Der er givetvis stor forskel på, hvordan den enkelte dommer håndterer dette – og der er ingen facitliste – kun at erkende udfordringen og tænke sig godt om! Og balancerer vi det godt, er dommergerningen fyldt med gode sociale oplevelser og relationer, ikke kun til andre dommere, men til hele fodboldverdenen.

Tore